

Cadru din filmul „Dacii“

FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE

În ansamblul activității culturale în perioada de iarnă, festivalul filmului pentru sate reprezintă una din manifestările importante, care și-a dobândit o binemeritată popularitate. O dovedește creșterea numărului de spectatori: 9 milioane la festivalul din 1962—1963, 14 milioane la cel din 1965—1966.

Tradiționalul festival al filmului pentru sate se va desfășura în acest an în circa 6 000 săli de cinematografe, la care se adaugă aportul a 60 caravane cinematografice și organizarea de spectacole prin deplasarea de aparate de cinematografe în sate necinematografice.

Festivalul din acest an va cuprinde aproape toate localitățile rurale din țară. Ca și anul trecut, festivalul se va organiza în două etape, prima va începe la 4 decembrie și va dura până la 8 ianuarie 1967, în aproximativ jumătate din numărul localităților, iar cea de a doua etapă care va începe la 15 ianuarie, se încheie la 19 februarie 1967, în restul localităților.

Intrucât buna desfășurare a festivalului este determinată în primul rând de conținutul și calitatea spectacolelor cinematografice, care vor fi prezentate spectatorilor, se acordă în acest an o atenție deosebită acestui lucru. Până în prezent, fondul de filme a fost mărit cu 120 titluri noi de filme artistice de lung metraj multiplicat într-un tiraj de peste 5 600 copii și 170 titluri de scurt-metraj multiplicat în peste 6 650 copii.

Cu ocazia festivalului vor fi prezentate în premieră pentru sate 40 titluri de filme artistice de lung metraj și peste 60 titluri de filme de scurt metraj, între care un important număr de filme documentare cu subiect agro-zootehnic.

Alături de cunoscutele și apreciatele producții ale studiourilor noastre prezentate în cursul anului 1966: Răscoala, Haiducii, La porțile pământului și Procesul Alb, spectatorii noștri vor putea vedea în premieră filmele: „Vremea zăpezilor”, „Faust XX”, „Steaua fără nume”, „Tunelul”, „Fantomele se grăbesc” și „Golgota”.

Numeroase și variate ca tematică și gen vor fi și filmele străine destinate festivalului. Nu au fost neglijate nici filmele menite să recreieze pe spectatori, incluzându-se în festival comedii, filme muzicale și filme de acțiune cum ar fi: „Feriți-vă, automobilul” (URSS), „Cât timp ești sănătos” (Franța), „Albă ca zăpada și cei 7 saltimbanci” (RDG), „Diligența” (SUA) etc.

Gheorghe RAVAȘ
director Direcția Rețelei
Cinematografice și Difuzării Filmelor

(Continuare în pag. a 2-a)

A ÎNCEPUT CEL DE-AL VIII-LEA CONCURS

Vineri 25 noiembrie a.c. a avut loc, sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, U.C.E.C.O.M. și C.C. al U.T.C., o consfătuire în legătură cu organizarea și lansarea celui de al VIII-lea Concurs pe țară al formațiilor muzical-coreografice de la orașe și sate, precum și cu organizarea celei de a IV-a Expoziții Republicane de artă populară.

Cel de-al VIII-lea Concurs al artiștilor amatori care a început pe data de 25 noiembrie 1966 va dura până în decembrie 1967, fiind încheiat celei de-a 20-a aniversări a proclamării Republicii.

Cea de a IV-a Expoziție biennială de artă populară se va desfășura în patru etape, de la 8 martie 1967 încheindu-se cu Expoziția republicană al cărei vernisaj va avea loc la București în luna august.

În ziua de 24 noiembrie a. c. în sala de marmură a Casei Scin-tei s-au desfășurat lucrările plenarei Consiliului Așezămintelor Culturale. Plenara a luat în dezbatere stadiul pregătirilor în vederea activității cultural-educative la sate pe timpul iernii și a analizat activitatea „Revistei bibliotecilor” și a „Îndrumătorului cultural”. În afara membrilor consiliului, la plenară au fost prezenți secretarii comitetelor regionale de cultură și artă, directorii caselor regionale de creație populară, ai bibliotecilor regionale, reprezentanții ai organizațiilor de masă, oameni de știință, artă și cultură. Au luat cuvântul numeroși participanți din toate regiunile țării care au vorbit de buna experiență dobândită în decursul anilor în domeniul activității cultural-educative, menționând în același timp unele lipsuri, cum ar fi de pildă formalismul și superficialitatea în munca unor instituții culturale sătești, goană după spectaculos etc.

Au fost subliniate, de asemenea, măsurile luate pentru asigurarea, în această perioadă, la așezămintele culturale sătești, a unor programe atrăgătoare și totodată instructive.

lor celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, la creșterea continuă a conștiinței maselor, la educarea maselor în spiritul patriotismului socialist. De asemenea, au fost precizate sarcinile privitoare la popularizarea științei și culturii, cit și la informarea maselor asupra principalelor probleme ale politicii externe a partidului și statului nostru.

În ziua de vineri 25 noiembrie, în cadrul unei consfătuiri, a fost discutat planul de măsuri privind organizarea și lansarea celui de al 8-lea concurs pe țară al formațiilor muzical-coreografice de amatori, precum și organizarea celei de a IV-a Expoziții republicane de artă populară.

În expunerea făcută cu acest prilej, tovarășul Dumitru Boriga, președintele Consiliului Așezămintelor Culturale, a relevat amploarea mișcării artistice de amatori, analizând totodată critic numeroasele aspecte ale îndrumării amatorilor, în vederea ridicării măiestriei lor artistice, a valorificării tradiției locale, a stabilității formațiilor și creșterii rolului lor în viața spirituală a satului. Numeroși vorbitori, s-au referit la datoria ce o au de a face din acest

Plenara Consiliului Așezămintelor Culturale

Dezbaterele au scos în evidență nevoia legării cât mai strinse a muncii culturale de cerințele vieții satului, a antrenării în diversele forme ale activității cultural-educative a unui număr cât mai mare de țărani cooperatori, a mobilizării largi a intelectualiilor — cadre didactice, ingineri, medici.

Discuțiile purtate în jurul activității celor două publicații amintite, au menționat, pe lângă succesele raportate în munca de îndrumare a unităților culturale sătești, necesitatea de a-și perfecționa profilul care este acela de îndrumare teoretică și metodologică a activului cultural, precum și de a milita pentru ca instituțiile culturale să pună în centrul activității lor popularizarea politicii partidului în deplină sarcinilor economice, educarea patriotică, etică și cetățenească a oamenilor muncii.

În concluziile lucrărilor Plenarei, tovarășul Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a recomandat participanților să deponă toate eforturile pentru a asigura în perioada lunilor de iarnă o activitate culturală variată, cu un bogat conținut educativ. Vorbitorul a subliniat contribuția pe care așezămintele culturale trebuie s-o aducă la îndeplinirea Directive-

concurs un mijloc puternic de valorificare și afirmare a talentelor populare, de îmbogățire a mișcării artistice de amatori cu noi forme de expresie de o înaltă ținută artistică, antrenând masele largi de oameni la manifestările care vor avea loc în cadrul concursului.

Artistul poporului Ion Chirescu a subliniat în cuvântul său atenția pe care partidul și guvernul o acordă înfloririi artei populare. Vorbitorul a făcut totodată apel la oamenii de cultură, să acorde o grijă sporită creației destinată mișcării artistice de amatori.

În încheierea lucrărilor, tovarășul Ion Moraru a reamintit sarcinile ce stau în fața activiștilor culturali și a oamenilor de artă și cultură în dezvoltarea și înflorirea artei amatorilor.

Tovarășul Dumitru Gheorghiu, vicepreședinte al Uniunii Generale a Sindicatelor, a făcut la rândul său recomandări în vederea unei mai strinse legături între manifestările artistice și problemele actualității, pentru a mări astfel eficiența lor în opera de educare socialistă a maselor.

După consfătuire a avut loc ședința de constituire a Comisiei centrale de concurs.

Merit cul- tu- ral

Faima corului din Domnești, care numără peste 200 de țărani cooperatori, țapinari și oieri, aniversat de curând pentru lungă sa activitate a fost subliniată de cunoscutul profesor folclorist elvețian Marcel Cellier, într-un studiu despre armonizarea vocii cu instrumentele populare: buciume, tulpice și fluiere. Corul a entuziasmat ascultătorii la fierea din cele peste 500 de manifestări publice prezentate în mai puțin de un deceniu.

Acestui cor, de două ori laureat la concursurile formațiilor artistice de amatori, distins de mai multe ori cu premiul I, dintre care unul obținut la Festivalul Tineretului și Studenților din 1957, i s-a conferit, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la înființare, Ordinul Meritul Cultural clasa a IV-a. Tot cu acest prilej, a fost prins Ordinul Meritul Cultural clasa a V-a, pe vesta țărănească a unui corist purtând straie asemănătoare celor moștenite de la strămoșii daci: Ion I. Ticuță.

Tenorul Ion I. Ticuță are aproape două decenii de activitate corală și, după cum spune adesea, nu va părăsi formația până la adânci bătrânețe. În prezent, alături de el cîntă și soția sa, iar în viitor, cînd copiii vor fi mari, va cînta

toată familia, așa cum e tradiția la Domnești. Și astăzi își amintește cum și-a început activitatea sa corală.

„Era prin 1946, sau 1947. Se pregătea concursul anual pe județul Muscel. Profesorul Alfișon Popescu, dirijorul corului se gîndea tocmai cum, să atragă cîțiva tineri în corul format pe atunci numai din oameni vîrstnici. Tineri erau destui în sat, dar munca la pădure, cu turmele sau cu țapinele pe riul Doamnei, făcea ca tineretul să fie văzut mai rar pe ulițele satului.

Deodată, gîndurile i-au fost împrăștiate de o voce care făcea să se înfioare liniștea nopții. „Ferice de pădurar, măi, Ferice de pădurar Cînd se plimbă prin lăstar...”

Intr-o clipită, profesorul a fost în uliță, așteptînd în umbra porții să se apropie cîntărețul nocturn.

— Cum te cheamă, măi băiatule? Știi că ai voce frumoasă? N-ai vrea să cînti la noi la cîmin?

— Cum să cînt, dom' profesor, ce eu știu să cînt? Acolo se cîntă altfel, ca la școală. Eu cînt așa, de unul singur, ca la ciobănie.

Dar n-a fost greu să-l convingă. A doua zi, seara, Ion Ticuță a venit la repetiție și a mai

adus doi prieteni, apoi și-a adus și fata de dragul căreia cînta seara pe uliță.

— Și de atunci? — l-am întrebat eu.

— De atunci nu m-am mai despărțit de cor. Am crescut cu el, cu succesele lui.

Mă gîndesc la bătrîni dascăli Ion Stăncioiu, Nicolae Hănescu și Luca Paul, care în urmă cu peste 80 de ani se străduiau să înjghebeze un cor la Domnești, la acești luminători ai satelor, neobosiți și anonimi răspinditori ai culturii la Domnești și în satele din jur. Strădania lor, izvorită din dragostea de patrie și popor, a dat roade abia acum în satul nostru socialist, cînd cultura e un bun al maselor. Alături de Ion I. Ticuță au mai primit Ordinul Meritul Cultural clasa a V-a și Nicolae Donoiu, și Victor C. Arsenescu, iar un număr de 18 coriști au primit medalia Meritul Cultural clasa I. Ordinul Meritul Cultural primit de corul căminului cultural din Domnești constituie un stimulent pentru toate formațiile corale din țară, care prin cîntec își slăvesc munca și strămoșii, prin cîntec slăvesc viața nouă, cu cîntec și muncă zidesc România nouă socialistă.

I. RĂDUCU

FESTIVALUL FILMULUI PENTRU SATE

(Urmare din pag. 1)

Actuala ediție a festivalului își propune ca prin intermediul filmului să contribuie la popularizarea politicii partidului nostru, la dezvoltarea conștiinței socialiste, la propagandă valorilor cultural-estetice, la îmbogățirea cunoștințelor agro-zootehnice și la folosirea utilă a timpului liber, a locuitorilor de la sate.

Fondul de filme destinat festivalului, ne permite organizarea unor acțiuni deosebit de instructive pe pro-

bleme de etică, educație patriotică, întărirea familiei și educație sanitară. Buna desfășurare și reușită a festivalului filmului pentru sate și a acțiunilor ce au loc cu acest prilej, depinde în mare măsură de atenția pe care o vor acorda acestei acțiuni sfaturile populare prin comitetele de cultură și artă regionale și raionale.

Un aport important la această activitate alături de comitetele de cultură și artă, îl pot aduce secțiunile de învățămînt, organizațiile de tineret, uniunile regionale și raionale ale cooperativelor agricole de producție, și consiliile agricole regionale și raionale.

Principala sarcină privind buna organizare și desfășurare a festivalului, revine bineînțeles întreprinderilor cinematografice regionale, care răspund direct de întreaga acțiune. Dată fiind însă amploarea manifestărilor și multitudinea acțiunilor cu filmul, reușita festivalului depinde de antrenarea unui larg activ cultural, atît la nivelul raionului, cit mai ales în comune și sate.

Acțiunile din cadrul festivalului sînt organic integrate în ansamblul muncii culturale ce se desfășoară în perioada

de iarnă în fiecare sat. Filmul își îndeplinește menirea dacă susține ciclurile de conferințe științifice și de cultură generală, precum și toate manifestările legate de popularizarea realizărilor regimului nostru pe tărîm economic și social-cultural. În acest sens un rol important îl are filmul documentar. La alegerea filmelor documentare e indicat să se țină seama de specificul și necesitățile cultural-educative ale fiecărei localități în parte, solicitînd și programînd filmele în funcție de aceste nevoi.

O grijă deosebită în cadrul festivalului trebuie acordată muncii cu filmul de producție națională. În acest sens, întreprinderile cinematografice regionale și secțiile raionale de cinematică vor organiza în cadrul festivalului „Zilele filmului românesc” în cit mai multe comune și sate. Cu acest prilej se pot realiza expuneri privind istoricul cinematografului noastre, realizări obținute în acest domeniu în anii regimului nostru, precum și unele acțiuni cu obiective cultural-educative mai largi. Un aport deosebit îl vor aduce și-n acest an acțiunile cartefilm, care trebuie organizate cu bi-

bliotecile raionale și comunale în special cu filmele realizate după romane bine cunoscute cum ar fi: „Dincolo de barieră”, „Șoseaua Nordului”, „Răscoala”, „Calea Victoriei” și altele.

O deosebită atenție acordăm acțiunii de sprijinire prin film a învățămîntului agro-zootehnic de masă. În acest scop, împreună cu Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a fost revăzut întregul fond de filme documentare agricole. Totodată au fost luate măsuri pentru completarea fondului de filme agricole cu noi titluri, atît din producția națională cit și din import. În strînsă colaborare cu uniunile regionale și raionale ale cooperativelor agricole de producție și consiliile agricole regionale și raionale, filmele documentare vor fi organizate pe cicluri legate direct de tematica cursurilor agro-zootehnice.

Actualul Festival al filmului fructificînd experiența anilor trecuți în domeniul muncii cu filmul, își propune ca scop satisfacerea exigențelor sporite ale populației muncitoare de la sate, în domeniul educației estetice și cultural științifice.

Să lucrezi ca la tine acasă

Dintre foarte multe proverbe, snoave și zicale, acelea care vorbesc despre hărnicie și cum-păt, despre lene și risipă, au, pu-tem spune, cea mai largă răspindire. O discuție iscată din te miri ce în doi sau în grupuri mai mari de oameni, pe uliță, pe locul de muncă, uneori chiar la unele adunări, prilejuiește mai întotdeauna folosirea unei zicale din bogata și neprețuita comoară a înțelepciunii populare.

Cu câțiva timp în urmă, în Țara Birsei ploile reci s-au transformat în lapoviță și chiar în ninsoare mai devreme decât ar fi bănuț cineva. Fulgii i-a prins pe membrii cooperativei agricole din Stupini cu o bună parte a culturilor pe cimp. E lesne de închipuit câte neajunsuri se pot ivi în asemenea împrejurări și cât de mult adevăr cuprinde proverbul: Prietenii la nevoie se cunosc. Iată de ce, mi-i închipui acum pe stupinieni aducând mulțumiri vecinilor din Ghimbav. Și dacă încă n-au făcut-o, o vor face de bună seamă. O vor face pentru că, zile la rând, 80 de oameni unul și unul au lucrat, cum numai cei din Ghimbav știu să lucreze, scoțându-i pe stupinieni din incurcătură. Calculați cât ar putea face chiar și numai într-o săptămână, optzeci de brațe de muncă pe zi. Nimeni însă n-a făcut caz de asta; nimic din felul de a se purta al ghimbăvenilor nu trăda nici cea mai slabă umbră de trufie pentru faptul că, așa cum se întâmplă de ani, ei isprăvesc lucrările agricole înaintea altora. Au muncit așa după cum ar fi făcut pe tarialele cooperativei lor și mai ales așa cum s-au obișnuit în ultimii ani „ca în ograda personală“. E unul din miile de exemple în care poți desluși transformările petrecute în modul de gândire al oamenilor, noua lor mentalitate, noua conștiință ce se formează în noile relații de muncă.

Dar la Ghimbav, indemaul „să lucrezi ca la tine acasă“, indemn pormit din rindurile membrilor cooperatori, a devenit cuvânt de ordine împămintenindu-se în toate sectoarele de muncă. Numai așa se explică recoltatele mari la toate culturile, producțiile frumoase în creșterea animalelor, numai așa se explică fondul de bază ridicat la suta de hectare, veniturile și valoarea zilei-muncă de circa 40 de lei din care 33 în bani. Pentru o mai lesnicioasă înțelegere a lucrurilor se cuvine să arătăm că aici, între interesele generale și cele personale, s-au întrepesut legături puternice; că pe oîmp sau la grajduri, în transporturi și în păstrarea bunurilor, confruntarea faptei

concrete cu vorba e la mare cinste. Omul, dacă muncește exemplar ca Sofia Șuraru din brigada a treia, bunăoară, mai aruncă o privire și în jur, căci fie din prea mare grabă, fie din nebagare de seamă, ceea ce, după Sofia, tot aia e, unii mai „uită“ la recoltare cite un cartof, doi și trece mai departe.

Nu știu cum s-a iscat vorba, dar într-o asemenea situație și mai cu seamă după spusa cuiva: „că doar nu se face gaură-n cer“ cu asta, răspunsul a venit pe loc și hotărât. Greșeala e ome-nească, dar când devine obicei, e pagubă. Un cartof „uitat“ chiar să zicem numai la al treilea cuib face citeva grămezi la hectar. Paguba la 112 hectare de cartofi, atâtea cite s-au cultivat la Ghimbav, ar putea ajunge la mai mult de 10 vagoane. Și nimeni n-ar face risipă pe lotul dat în folosință personală. Fiecare, răspunzător de ce face, are pretenții și la cel alături de care muncește. Așa muncesc Iuliana Piperea, Paraschiva Pădurice, Ella și Gherda Schmidt, așa au ajuns Dumitru Poenaru și Ioan Bălan să obțină în numai nouă luni cite 34 de tone de lapte de la loturile lor de vaci. Planul pe întregul an fiind de 30 tone.

Zicala după care „omul sfințește locul“ are, aici la Ghimbav, cea mai grăitoare aplicație. În condițiile unei veri cu ploi prea dese și cu o temperatură mai scăzută ca de obicei, s-au obținut peste 3 300 kg griu, 21 000 kg cartofi, 26 000 kg sfeclă de zahăr la ha, adică mai mult de cât prevederile planului în condiții normale. Aici, la Ghimbav, lucrările de semănat și recoltat au fost isprăvite la timp și cu mult înaintea multor cooperative agricole din regiune. Aici, la Ghimbav, membrii cooperatori, dispunând de numai 1 500 hectare din care 1 000 hectare teren arabil au ridicat valoarea fondurilor fixe la 7,5 milioane lei, iar veniturile la 6 milioane. Cooperativa agricolă are un număr de 900 bovine din care 500 vaci și juninci. Și tot aici se prevede ca peste 4 ani numărul vacilor și junincilor să ajungă la 640; veniturile cooperativei la 7 300 000 lei, iar valoarea zilei-muncă la circa 19 lei din care 35 lei în numerar.

Inginerul agronom Ieronim Socol pune aceste realizări pe seama priceperii, hărniciei și conștiinței oamenilor care au înțeles că a lucra așa cum fac acasă la ei e o datorie de prim ordin. Tovarășul Socol o spune cu siguranță specialistului care de zecă ani muncește între membrii cooperatori, a învățat să-i cunoască, iar când vorbește de ei vedește dragoste nemărginită față de toți cei vrednici și buni.

CI. MUNTEANU

La Ionești, 40 de cooperatori au pricinuit pagube porumbiștilor, lăsând animalele în lanuri.

— Și cât ziceți că a ieșit în medie pe întreaga suprafață cultivată?
— După pagubele pricinuite, cam două vaci la hectar...

Desen de T. PALL

La cooperativa agricolă de producție „Drumul socializmului“ din comuna Toporu, regiunea București, au început cursurile agrozootehnice

RESPONSABIL CU DEȘEURILE

Trecuse cam o jumătate de oră de când îl așteptam pe președinte. Nimeni de la sediu nu știa precis unde este plecat. Poate în baltă, poate la vie, poate... În afară de contabil, nu mai era nimeni. Toată lumea pe teren. Ca să nu mă plictisesc, începui a citi diplomele de pe pereți. Cooperativa agricolă Ostrov, unde mă aflam, este de mult cunoscută pentru vilile ei întinse pe 400 de hectare. Strugurii de masă Afuz-Ali și Muscat Hamburg dau aici rezultate dintre cele mai bune. Ei au reputat nenumărate victorii în concursuri din țară sau de peste hotare, consemnate în diplomele cu pricina.

— Și la recentul concurs republican am fost medaliați, auzii eu o voce în spatele meu, în timp ce parcuream cu privirea colecția de diplome.

Intorcându-mă, văzui un bărbat oacheș sau mai de grabă ars de soare, care îmi zîmbi incurcat ca și cum și-ar fi cerut scuze că s-a băgat în vorbă nepoftit.

— Ați fost la concurs?
— Nu. Mi-a povestit și mie președintele.

— Nu știți unde l-aș putea găsi?
— Bănuiesc cam pe unde trebuie să fie. Vă conduc dacă vreți. Culesul viilor nu se terminase. Pe dealurile cu pantă lină, îmbrăcate în viș și orientate spre Dunăre se vedeau, răzleți, culegătorii. Mă gindeam cum saltă de sub frunze, grijulii, ciorchinii care sint rînduiți apoi în lădițe de brad și transportați cu bacuri trase de remorcherul poetic botezat „Plaiul viilor“; cum strugurii pentru vin sint duși la teasc, cum pocnesc boabele și cum șopoteste mustul în linuri...

Această reverie îmi fu interuptă de tovarășul meu de drum — Pavel Marin, așa se recomandase —, care mă pofți să intru pe ușa unui grajd. Abia acum văzui acareturile sectorului zootehnic. Se înșirau pe partea stîngă, la ieșirea din comună. Eu privisem numai spre dreapta, la vie.

— S-ar putea ca președintele să fie aici, îmi spuse Pavel Marin. Vreți să intrați?

Grajdul adăporea tineret taurin. Crupele animalelor erau ro-

tunde ca pepenii. Doi îngrijitori scoteau afară bălegarul.

Pavel Marin îmi adresă din nou acel suris stingher cu care mă acostase la sediu:

— Aici e mai urît, nu miroase a tîmboasă ca la vie. Noi avem de-a face cu corpuțele.

— Și dumneata lucrezi aici?
— Da, îngrijitor. Responsabil cu deșeurile.

Se întoarse și strigă o dată de răsună tot grajdul:

— Petre, tovarășul președinte n-a fost pe-aici?

Îl întrebai:

— Ce fel de deșeuri?
— Așa le zicem noi ciocălăilor, furajelor grosiere. Se cheamă că sint deșeuri agricole, dar noi le amestecăm cu melasă și uree. Tăurașii pe care-i avem la îngrășat ciștigă zilnic în greutate un kilogram, ba și mai bine. Au atins adevărate recorduri. Dacă ne-am duce și noi pe la concursuri, ca viticultorii, am ciupi negreșit o medalie. Dar vezi că pentru rezultate la furajarea cu grosiere nu sint concursuri. Cu vinul sau cu ciorchinele de strugure, lesne-i să te duci. Dar cu vita nu-i chip. Pină la locul concursului, leapădă tot seul.

Stăturăm multă vreme de vorbă și aflai că, în urma succeselor obținute de îngrijitorii de animale, la sectorul zootehnic al cooperativei din Ostrov au fost organizate două mari schimburi de experiență: unul în 1964, cu președinții cooperativelor agricole din Dobrogea și altul în primăvara lui 1966, organizat de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, cu invitați din toată țara.

— Mergem să-l căutăm pe președinte? mă întrebă Pavel Marin într-un târziu.

Pe drum, îi zisei:

— Spune drept, știi că președintele nu-i aici?

— Știam, de ce să mînt. Am trecut pe-aici doar așa. Toți vizitatorii se interesează numai de vie. Toamna n-ai loc de oaspeți. Și la noi, nici țipenie. Dar avem și noi rezultate.

Pe fața lui Pavel Marin se lăfise un zîmbet, altul decît cel stingher cu care îl cunoscusem. Ne-am despărțit prieteni.

Nicolae CULCEA

**Familia
în satul românesc
contemporan**

ÎNCEPUT DE DRUM...

Întimplarea își are și părțile ei, nu lipsite de haz, așa cum mi-a povestit-o nașul. Adică se isprăvise nunta, tinerii au rămas singuri, acasă la ei, încercând pentru prima dată acel sentiment al schimbării, până în acel moment bănuț, așteptat, dar încă netrăit. Au trecut câteva zile. Bărbatul întârzie dinadins prin curte, trebăluind. Nu i se pareau bine așezate uneltele, încerca să schimbe câte ceva ca nemulțumit de rânduială, ori mai curind de începutul de rânduială și, fără să-și dea seama, aplica, în gospodăria sa, cele învățate acasă, la părintii săi. Nu-și da seama că în casa lor nu se statornicise încă un trecut, un fel de a fi a lucrurilor. Și, la drept vorbind, nici n-avea prea multe de făcut. Gardul era nou-nouț, trainic, fintina abia terminată, în grădină nu avea ce lucra deocamdată. Pe scurt, bărbățul nu-și găsea locul.

Femeia, în casă, nu-și vedea capul de treburi. Ea isprăvise, până acum, cu spinoasa problemă a mobilei, a fotografiilor pe pereți, a hainelor și alburilor în dulap, a vaselor, tăciturilor, în bucătărie. Găleata cu apă, între cuplor și ușă, întocmai ca acasă la maică-sa, după pilda căreia își rânduise toate și în cămară. Pe plită, pregătea o mâncare de care-i vorbea satul ei, o mâncare preferată a acestuia după cile a înțelea ea. Învățase să conducă o casă de la maică-sa. Știa tot ceea ce trebuia să știe o nevastă tină. Bărbatul se simțea bine, înconjurat de atenția femeii.

Mâncarea însă n-a reușit. Ne-

vasta a ghicit cât ai clipi din ochi realitatea. Da, n-o pregătise ca mama lui. N-a pus nu știu ce și gustul nu se potrivea. (Povestea cu laptele afumat!). Bărbatul s-a stăpinit și n-a zis nimic. Pe urmă s-au adunat și alte mărunțișuri care iar nu se potriveau. Unele cu cele știute de-acasă de soț, altele de soție. Apoi, într-o seară, el a întârziat cu niște prieteni, după lucru, la un pahar. Prima ceartă a izbutit frumos. A izbutit și împăcorea. A doua oară, a fost mai reușită. Fiecare ținea morțiș, că la el acasă era mai bine. Femeia a început să plingă. Bărbatului i-a sărit tandăra. Ce s-a gândit, ce nu s-a gândit, și-a luat țundra din cămară, cu gândul că va reveni mai târziu după celelalte lucruri ale sale și s-a dus acasă.

Maică-sa, femeie cu experiență, nu a dat mare însemnătate evenimentului. Te-ai săturat de casa ta, ai loc aici, slavă domnului. Numai că, ceva ce el nu bănuise, urma să se petreacă. La masă nu i s-a dat mai mare însemnătate ca atunci când era flăcău. Aici, capul mesei, era tatăl. Nemaivorbind că frații și surorile se uitau la el mirați. Dincolo, adică acasă la el, oarecum altfel se desfășurau lucrurile și i se păru deodată că mai bine. Să nu mai vorbim de noapte. Gîndul acesta-l făcu să tresară. Vara, dormea în fin, în podul grajdului. Iarna, cu mezinul lângă el. Ce să facă? Să se dea învins și să se-ntoarcă la nevastă, să-l privească biruitoare? Ca din întimplare, apăru și nașul. După o convorbire îndeajuns de însuflețită, tinărul soț se întoarse acasă. Femeia dovedi mult calm. Puse de

cină, ca și cum nu s-ar fi petrecut nimic.

Întimplarea închide într-înso și alte înțelegeri. Certurile de acest fel între tineri soți nu sînt grave. Ele sînt de o cîlimă mai mare sau mai mică de încăpăținare, de mîndrie, pînă la urmă netezite de bunul simț și de realitatea însăși, dar, mai cu seamă, de intensitatea și durabilitatea sentimentelor care-i leagă. Obişnuința, îngăduința fiecăruia dintre ei, vor modela curind un fel de a fi propriu casei lor, căsniciei lor, care deși s-a născut prin unirea a două tradiții de familie, va dobîndi cu timpul un aer propriu, particular, numai al ei. E răstimpul de acomodare, de înțelegere reciprocă, de consolidare a căminului lor. Nu vor mai spune „ca la mama”, sau „la bătrîni”, ci vor spune foarte curind „la noi”.

Se întîlnesc, din păcate, neînțelegeri ceva mai grave, comportînd o grijă sporită față de proaspătul cămin răsărit pe o uliță a satului. Am avut prilejul nedorit de a cunoaște astfel de începuturi. Bărbatul a învățat tocmai ceea ce nu trebuia acasă la el și s-a grăbit să refacă atmosfera de acasă cu fidelitate. Comportare dură, poruncitoare față de femeie, neparticipare la greutățile ivite în calea unei gospodării aflate la început de drum, aere de stăpîn care nu admite crîcnire. Datorii față de cămin avea, după capul său, numai femeia. Pe lângă toate acestea i se preîndea nevestei să nu lipsească de la lucru, știut fiind că la anumite munci (la grădină, în ferma de păsări, în sericicultură etc.) femeile au mai multă agerime decît bărbații. Adică, fă și zile-muncă, ține în spate și casa. Mai poate fi vorba, într-o astfel de căsnicie, de frumusețe, bucurie, înțelegere? Uneori fata n-a avut unde să deprindă unele lucruri necesare totuși a fi știute de o bună gospodină, de o „stăpînă a casei”. Se întîmplă și așa. De altfel aspectele de această natură sînt extrem de numeroase și de diferite. Toate acestea pot fi învinse. Un rol însemnat îl are în această privință nașul. El reprezintă nu numai părintele sufletească al noii familii, înzestrat cu experiență, răbdare, perseverență și, mai cu seamă, afecțiune pentru finii săi. El înseamnă și factorul obiectiv, mediator, căci părintii, în cele mai dese cazuri, sînt, chiar fără să vrea, partea fiului sau a fiicei lor și vor înclina să le dea dreptate. Iată încă o influență uneori stînjitoare în netezirea căii spre un trai armonios: amestecul socrilor. Nașul se va strădui să împace lucrurile, în toate aceste cazuri, trecînd peste dificultăți, cu calm, cu înțelepciune, tocmai în acest răstimp de început, cînd încă nu s-au adîncit și săpat temeinic semnificațiile majore ale actului săvîrșit, cînd încă nu s-a înțeles pe deplin ce înseamnă viața de familie, răspunderea socială asumată, cînd încă familia se află în faza de închegare definitivă a ei.

Părintii, nașii, înțeleg acest lucru, oamenii din sat nu sînt nici ei străini și într-un consens unanim vor ajuta tinerilor soți să învingă dificultățile începutului lor de drum, alături, pentru toată viața. Dar ceea ce va cimentă cu adevărat familia, dăruindu-i căldură, înfrumusețînd-o, vor fi copiii, sarea pămîntului, bucuria cea mai de preț a vieții, viitorul ei...

file

IOI

și învăț
otomanic
român în
repede, h
zime de
Ștefan cel
inimă v
Înțelega
înfricau
l-a pus în
denței.

Și așa,
nceajuta
de o
oastea
vodă s-a
drăzneală
Fulgerăto
de Focșa
Moldova
cum își
întii l-a
Țării de
năpustit,
și l-a îm
mare gr
Lupta a
spre sear
mare vă
sub ascu
străpunși
cu viață,
să clocot
ruina m
Jilisteia 2
bătălii d
și lungă
Țării. De
pe vreme
pună ac
tor în lu
Ion vodă
și alte cet
Hunedoar
Petru Ra
cepere în
neală și
bertate. C
înfringer
a scrișnit
vară, l-a
oaste ma
pus tabă
pircălabu
oaste și c
mult trec
însă nu ș
runcă. I

După moartea lui Petru Rareș, cel de al doilea fiu al lui Ștefan cel Mare, vrednic de gloria tatălui său, Moldova a intrat sub oblăduirea unor domni nevrednici. Și asta tocmai cînd turcii se aflau în culmea puterii. Acești domni au înrobît țara la scara sultanului, bucuroși că erau lăsați să se îmbogățească, jăcmănînd norodul. Nici unul dintre ei nu mai arăta dorința de a scoate țara de sub bir și angarale. Parcă agera spadă a lui Ștefan vodă sta să ruginească pe mormîntul de la Putna și nimeni n-o încingea întru mintuirea țării de jug, oropsire și umilință.

Dar iată că în 1572 a luat tronul Moldovei un om de un fel deosebit. Se numea Ion vodă. A ocîrmuit țara Moldovei mai puțin de trei ani (1572—1574). Adică doi ani a orînduit-o. A îndepărtat, cu voia au cu sila, neprieteni care nu înțelegeau că a luat domnia nu întru căpătuire, ca mulți dintre înaintașii lui, ci pentru gînduri mai înalte și de mare folos norodului și țării: să înlăture, cu spada, asupra țării otomană. Pe nevrednici i-a trimis la temniță ori la mănăstire, iar pe „hieleni”, adică pe trădători, pe cîți i-a prins, i-a dat în sama gîdelui să-i scurteze de cap. Și au fost destui trădători, dintre marii boieri care, prinzînd osînză și stringînd mari averi, se simțeau tare bine și nu mai cutezau să tragă spada împotriva stăpînirii otomane, asupra țării și jăcmănitoea lui, fără milă. Apoi, în anul următor, a și declanșat cutezătorul război pentru independență, împotriva lui Selim al II-lea, padișahul turcilor, umbra lui Alah pe pămînt. Era tinăr Ion vodă, plin de avînt și voinic cit un urias. Avea darul vorbirii frumoase, să ungă cu miere inimile și să îndrepte mințile spre lucruri mărețe. Cutureierase lumea. Văzuse multe

TOAMNA

Din cîmp s-au strîns minunile de soare
Prin curte pomii s-au făcut lumini
Grăunțele-au fost puse în hambare,
Iar razele, grămadă prin grădini.

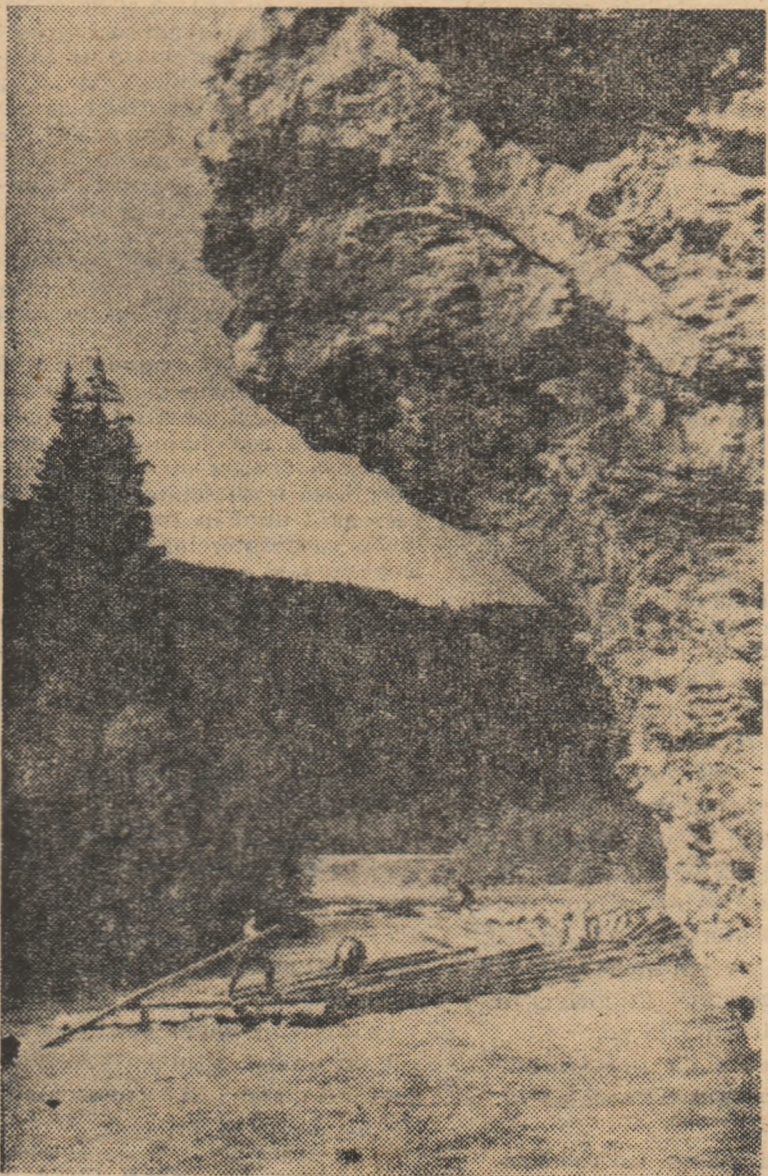
Tractoarele, pe unde se culesc,
Din nou întinsu-au străbătut ea-n vis
Și pentru roduri și mai mult alese,
Cu alte brazde peste tot au scris.

Curînd, din slovă, iazmele furtunii
Făcînd curat prin nouri, or să stea
Să scoată-afară, pe deasupra lumii
Să-și scuture saltelele de nea.

E gata tot. Pămîntul a strîns miere
Iar timpul crește griul viitor
De-acum dă viață, pace și putere
Și sănătate bună tuturor!

Ștefan LUCA

Virgil CARIANOPC

Cu plutele pe Bistrița

Din vremea lui VODĂ CEL VITEAZ

oștea și puterea
aptă a poporului
libertății. Lucra
cu mare limpe-
trănepot al lui
Avea Ion vodă
rea pentru țară.
rodului și nu-l
braț puternic și
uceririi indepen-

ă a anului 1574,
e vecină, afară
zaci zaporojeni,
ernăși a lui Ion
reș de mare în-
frunte semiluna.
iște, nu departe
scă pornită spre
n domnie, pre-
biceii pe-atunci.
bravă, vornicul
călăreți. El s-a
ora potrivnicului
armă a venit, în
grosul oștirii.
și-a durat pînă
rprindere, într-o
turci au căzut
moldovene ori
eti. Cei scăpați
e spaimă, făcînd
și cimpia. Hi-
st completă. Iar
e cele mai mari
ostru în marele
independența
vodă l-a trimis
la București, să
să-i fie de aju-
нденță. Iar el,
a cucerit Brăila
ci. De la Iancu de
el Mare și de la
ăzuse atîta pri-
je, atîta îndrăz-
entru țară și li-
ta românilor, de
otomanilor lui,
ul Selim. Și, în
Ahmed pașa cu
ei. Ion vodă și-a
rimes înainte pe
rul Sucevei, cu
ădărnici cit mai
călăbul Ieremia
ia cum avea po-
să treacă fără

pagubă. Ba a și vestit pe vodă că Ahmed
pașa n-avea mai mult ca 30 000 de sol-
dați. Ion vodă le-a ieșit înainte lingă
jezerul Cahului, la 10 iunie 1574. Dar
aici, pe cimpul de bătaie, au luat samă
că turcii erau de trei ori mai mulți decît
spusese Ieremia pircălabul. Au început
totuși lupta, n-au dat înapoi și au dobî-
dit izbîndă. Dar iată că, în clipa hotări-
toare, boierimea, în cap cu Ieremia pircă-
lăbul, a plecat steagurile, a pus cuș-
mele în virful sulitelor și-a trecut la duș-
man. Acum a înțeles Ion vodă că inima
lui Ieremia dospia fărnîc în veninul
trădării. Ion vodă și oastea alcătuită din
oameni din norod n-au deznădăjduit. Au
respins două atacuri turcești, cu pierderi
și jertfe așa de mari, încît a speriat și pe
cronicar: „Și multă moarte s-au făcut de
imbe părțile, că nu era a călca pe pămînt,
ci pre trupuri de om. Și așa mai apoi de
aproape se bătea, că și minule le obosise,
și armele-și scăpa”. Indeminatic și îndrăz-
neț strateg, Ion vodă a izbutit să se re-
tragă cu oastea pe dealul de lingă Roș-
cani. Aici moldovenii s-au apărat cu
virtușie, respingînd toate atacurile tur-
cești. Li usca setea și-i doboră oboseala,
dar nu lăsau arma. Culegeau cu buze arse
umezeala și răcoarea lăsată de rouă, pe
cămăși, pe straie, pe steaguri și luptau,
luptau mereu. Ci văzînd Ion vodă că turcii
vin, tot mai mulți, că nu mai sînt sorți
de izbîndă și că pier prea mulți viteji în
darn, a hotărît să se predea. Cu condiția
ca oștenii să fie lăsați slobozi, iar el să
fie dus viu în fața sultanului. Și jurat-a
Ahmed pașa de șapte ori pe coran, că va
împlini dorințele viteazului. Dar aga,
Cigalazadi l-a străpuns cu iataganul pe la
spate, în cortul vizirului. Vinjosul lui trup
l-au legat de două cămile și l-au rupt în
bucăți.

Rar bătălie în istorie desfășurată cu
atîta eroism. Ion vodă își merită numele
de cel Viteaz. Numele lui de martir al
luptei pentru independență și libertate
l-au slăvit contemporanii și-l slăvesc și
azi. Iar acolo, pe locul luptei de la Roș-
cani, unde atîția români s-au jertfit pen-
tru libertate, s-ar cuveni să se înalțe stîlp
de marmoră, pe care să se scrie slovă
inaripată de slavă: „Aflați, voi cei din
viitorime și nu uitați, că noi am pierit
aici, în luptă cu dușmanii și cu mișei, apă-
rînd cinstea, libertatea și patria”.

Dumitru ALMAȘ

CINTEC DIN CÎMPIE

Răsărit din șesuri cu-orizonturi rotunde,
Ca sufletul meu larg deschis,
M-am contepit cu tine, partid,
Ca un cîntec cu inima oamenilor iubitori de frumos.

Marșul tău îl aud
În spicele cu murmur de soare!
Cifrele despre oțel și electrificare
Sînt pașii cu care merg zorit
Spre-orizonturile de cristal.

Viselor mele de borangic
În palma țării le văd proiectat desenul,
În laboratoarele și uzinele fericiții,
În speranțele tuturor prietenilor mei.

Elanurile partidului sînt elanurile mele,
Pretutindeni îl simt și îl chem!

AI. JEBELEANU

POSTA REDACTIEI

DESPRE POEZIE

Recoita poetică sosită în ultimul timp la
redacție, deși aparent bogată — adică multă
— e în schimb destul de slabă din punctul
de vedere al calității. De aceea răspunsurile
ce urmează vor trebui să navigheze în ma-
joritarea lor către puțin rîvnitul: Nu. Uneori
cu vaga speranță a unei schimbări de direc-
ție în viitor; altele nici cu atît. Desigur
sînt și unele cazuri mai fericite a căror con-
semnare nu poate decît să bucure redacția
cît și pe semnatarul acestei modeste rubrici.

Ilie Măduța (Dezna-Gurahonț). Sugestive
versurile:

Soarele se ivește pe Piatra Dăneștilor
Ca un cioban cu tundra de aur.

De asemenea „zăvoiuil biciuit de seve” sau
„o rustică dogoară mă-nfășoară” și încă
altele, definesc anume însușiri poetice pe
care merită să le cultivați. Păcat că nu
ne-ați trimis totuși nici o poezie în între-
gime izbutită.

Dumitru I. Gh. Popa (Tătaru-Mizil). E fru-
mos că la vîrsta dv. (70 de ani) așterneți pe
hîrtie cîntece, dar nu vă pot indemnă să
sperați în publicarea lor.

Mihai Alexe (Buzău). Vă rog să fiți con-
vins că, solicitînd Bărașanului să dea patriei
tot ceea ce are de dat „din faima sîinului bo-
gat” sau eventual — după cum singur pro-
puneți — „din salba sîinului bogat”, oricum
nu veți reuși decît să stîrniți zîmbete. În
general — nu.

Ion Dragomir (Bucium-Tg. Ocna). Mărtu-
risesc sincer că lectura versurilor dv. m-a
descumpănit. Pe de o parte multe semne de
talent autentic, imagini puternice, proaspete,
pregnante; pe de alta o indisciplina haotică
a expresiei, dacă nu și a gândirii, mergînd

pînă la a face textul de neînțeles. Nu-mî
rămîne deci, deocamdată, decît să vă atrag
atenția asupra citorva din imaginile ce
mi-au plăcut cu deosebire, ca și asupra altora
care m-au decepționat prin caracterul lor
ilar.

Iată, după părerea mea, imagini frumoase:

Aici o femeie va cunoaște
albastrul lunii...

Satul locuiește într-un bob de griu...
Ceaunele gustă din flacăra iute

Lingă mine iarba-i ostenită

Mă reazim de dealuri cu meri...

Iată și altele, după părerea mea imposi-
bile:

Moara sare în cîini

Arborii dau în aer trînte

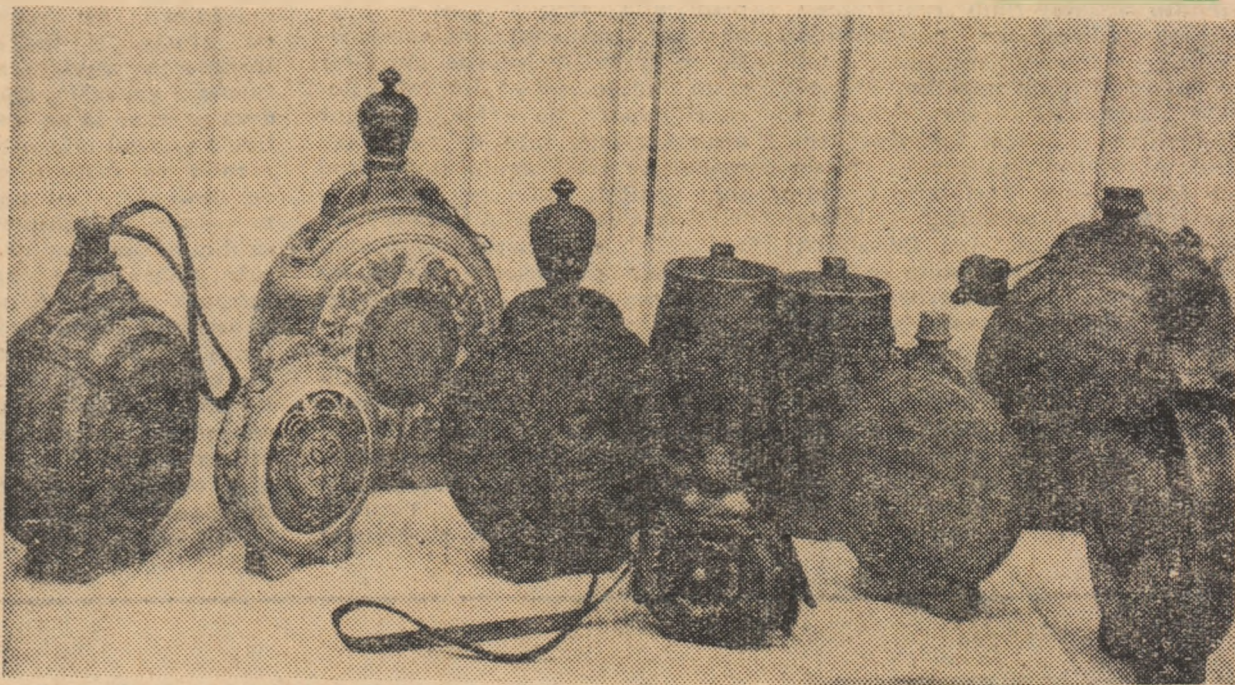
Apa încălzită în setea taurilor din cai.

Vă rog, respectați-vă talentul și stăruțiți cu
mai multă răbdare asupra fiecărui cuvînt.

Doina Miron (Botești-Bacău), **M. Drevă-
rescu** (Crasna-Zalău), **N. Bocșe** (Siand-Vinju
Mare), **Ion Radu** (Curtea de Argeș), **N. Tudor**
(Temerești-Făget), cu regret — NU.

Vasile Poenaru (comuna Miloșești-Slobozia).
Dragă Vasile, zici că ai numai 11 ani și
ești în clasa a V-a. Să-ți spun o părere despre
versurile tale? Mă tem să nu greșesc. Ar tre-
bui să mai așteptăm cîțiva anișori. În orice
caz cred că, — dacă vei învăța temeinic și nu
vei uita că, pe lingă talent se cere muncă,
multă muncă, — ai putea să izbutești.

Eugen FRUNZĂ

O parte din colecția de obiecte sculptate în lemn a Muzeului
regional Suceava

Vorbe din popor și tîlcul lor

„A RĂMÎNE LEFTER” ȘI „A-ȘI MÎNCA LEFTERIA”

Cînd spunem despre ci-
neva că este **lefter**,
exprimăm ideea că
persoana respectivă a ră-
mas fără nici un ban.

Cum se explică înțelesul
acesta? Pentru a răspunde
la întrebare, trebuie să
pornim de la accepția fun-
damentală a cuvîntului **lef-
ter**, care în neogreacă (**elef-
teros**), de unde acum mai
bine de un veac a pătruns
în vocabularul limbii noas-
tre, înseamnă liber.

Acesta fiind înțelesul ini-
țial al termenului, s-a putut
spune despre cineva, rămas
fără lescăie, că este — ca
să zicem așa — liber de
orice grijă, liber ca pasă-
rea cerului... A luat, astfel,
naștere un sens **familiar**,
un sens nuanțat ironic ex-
primat, mai ales, în legă-

tură cu cineva rămas fără
nici un ban fie exclusiv
din vina sa proprie, fie da-
torită unor mobiluri stră-
ine de el.

În funcție de una sau de
alta dintre aceste situații,
se recurge la expresiile:
(cineva) a rămas **lefter** și
(cineva) a fost lăsat **lefter**.

Avînd plasticitate și
forță sugestivă, cuvîntul
s-a păstrat — cum spunem
— în limbajul familiar și,
totodată, poate fi întîlnit
în stilul colorat, propriu
evocării unor tablouri de
epocă. L-am întîlnit, recent,
și într-o povestire a scrii-
torului Eugen Barbu. Vor-
bește un personaj al nve-
lei: „Dă babii un ban să-ți
meargă bine, că văd că nu
te-ai săturat și iar ai venit
să rămii **lefter**” (Gazeta li-

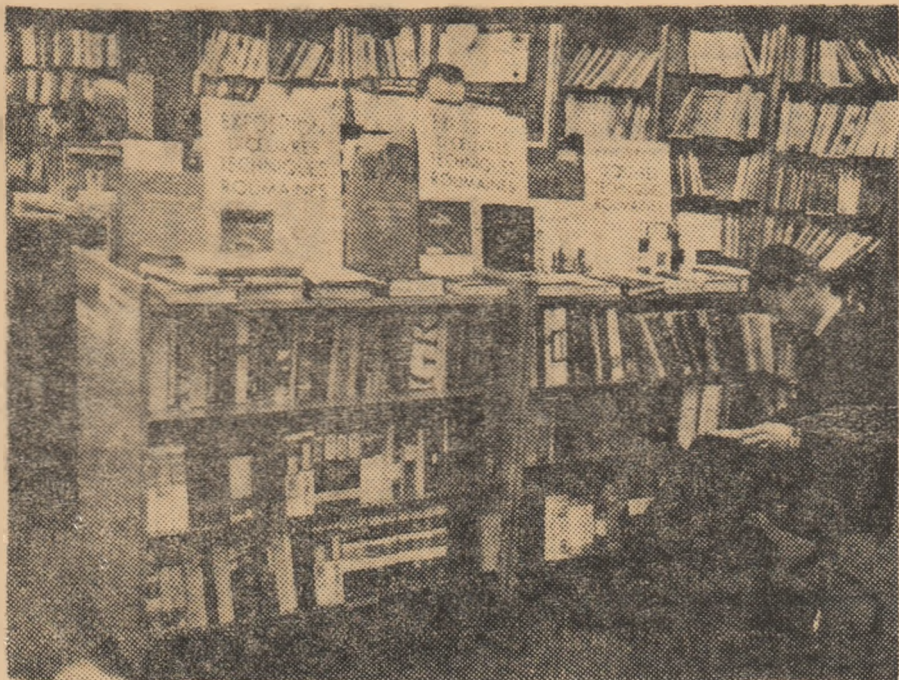
terară, nr. 44, 3.XI.1966,
p. 5).

Adăugăm că, înrudit cu
sensul inițial a lui **elefteros**
— **lefter** (aceia de liber),
este înțelesul pe care îl ex-
primă — tot în limbajul
familiar — un alt cuvînt:
lefteria — acesta fiind
provenit din **elefteria**, care
în neogreacă înseamnă
cinste, credit, reputație.
Cuvîntul s-a păstrat în ex-
presia: a-și **mînca** (a-și
pierde) **lefteria**, care se fo-
losește la adresa cuiva
considerat că nu mai me-
rită încredere.

Cu acest înțeles apare
vorba respectivă în **Amin-
tiri** de Ion Creangă: „De
amu, să știi că ți-ai mîncat
lefteria, spinzuratule!”

M. MIHĂESCU

La o mare librărie din Paris a avut loc inaugurarea unei expoziții a cărții științifice și tehnice din România

ROMANIA PE ARENA INTERNAȚIONALĂ

România socialistă devine tot mai mult o prezență remarcată și apreciată pe arena internațională. În ansamblul evenimentelor internaționale din ultimul timp, reafirmarea liniilor direcționale ale politicii noastre externe constituie un aport pozitiv la rezolvarea acelor probleme care frământă omenirea întreagă. Luind cuvântul la recentul congres — cel de al IX-lea — al Partidului Comunist Bulgar, tovarășul Nicolae Ceaușescu arată că Republica Socialistă România pune în centrul politicii sale externe prietenia și alianța cu toate țările socialiste, că ea acționează consecvent pentru a-și aduce contribuția la unitatea sistemului mondial socialist. Totodată, sublinia secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, țara noastră dezvoltă relații de colaborare cu toa-

te țările, indiferent de orinduirea lor socială. „Singura bază sănătoasă pe care se pot clădi în lumea contemporană relațiile între țări și popoare, o constituie principiile suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne ale altor state, respectarea dreptului fiecărui popor de a hotărî singur asupra soartei sale, de a-și alege modul de viață conform propriei sale voințe”, preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu. Condamnarea hotărâtă a sălbăticei agresiuni împotriva poporului vietnamez este o manifestare a consecvenței cu care poporul și guvernul nostru aplică în practică aceste principii. În cuvântarea amintită mai sus, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: „Sprijinim și vom sprijini, atât pe plan material, cât și politic și moral lupta Republicii Democratice Vietnam — stat socialist, liber și suveran

— până la victoria definitivă asupra agresorilor. Ne manifestăm solidaritatea deplină cu poziția guvernului Republicii Democratice Vietnam, precum și cu aceea a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud”.

Țara noastră cultivă cu perseverență vizitele reciproce de prietenie ori oficiale, ale unor personalități politice, considerând că ele pot aduce o contribuție valoroasă la crearea unui climat politic de înțelegere și prietenie. Spicium din bogata agendă de vizite din ultimul timp: țara noastră l-a avut ca oaspete pe Excelența Sa Amin Abbas Hoveida, primul ministru al Iranului. Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună cu soția, au întreprins o vizită în R. D. Germană și, recent, în Republica Arabă Unită. Un mare număr de delegații și delegații ale unor partide comuniste din diferite țări au fost primite la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Toate aceste activități se înscriu într-un larg și cuprinzător program de pace, piatră de temelie a politicii noastre externe.

Un alt front al luptei pentru pace îl constituie forurile internaționale. Și în această direcție, activitatea României se bucură de apreciere. La O.N.U. s-au încheiat dezbaterile de politică generală. Acum se examinează problemele în amănunt, de către diversele comitete ale adunării generale a O.N.U. Printre intervențiile cu răsunet pozitiv în opinia publică mondială s-a înscris și cea a șefului delegației țării noastre, Mircea Malița. Tov. Malița a arătat, în cadrul comitetului politic, că România se pronunță în mod consecvent în favoarea dezarmării generale ca o cale sigură de înlăturare a amenințării de război. Paralel cu eforturile îndreptate spre încheierea unui acord de dezarmare generală, România consideră necesar să se continue tratativele privind măsurile ajutoare, menite să instaureze un climat de destindere în relațiile internaționale. Delegatul român a subliniat din nou că, potrivit cu principiile înalte care călăuzesc întreaga politică a partidului și guvernului nostru, atât cea internă cât și cea externă, România își poate da adeziunea numai la acele măsuri și stricturi care se întemeiază pe stricta respectare a independenței și suveranității statelor, pe egalitatea în drepturi și neamestecul în treburile lor interne.

Jupiter sub observație

În ultimii ani, atenția astronomilor și a astrofizicienilor a fost atrasă de cea mai mare planetă a sistemului nostru solar: Jupiter. Ea se află la o distanță de 777,8 milioane km de Soare (de 5,2 ori mai departe decât Pământul) și are un diametru de 143.000 km. Durata unui an pe Jupiter este de 10.829 zile pămîntene, iar o revoluție în jurul axei proprii — de 9 ore, 50 minute, 30 secunde.

Fiind studiat din ce în ce mai amănunțit, astrul cu 12 sateliți a dezvăluit o serie de trăsături interesante din viața sa îndepărtată. Astfel, s-a constatat că Jupiter este înconjurat de un puternic briu de radiații, de milioane de miliarde de ori mai intens decât briurile similare ale Pământului. Inelul invizibil ce concentrează, ca într-o imensă capcană, particulele încărcate prezintă un pericol de neînviș pentru viitoare expediții cosmice. Cauza care a dat naștere briului trebuie căutată în existența unor cimpuri magnetice puternice.

Încă de la mijlocul secolului trecut, pe Jupiter s-a descoperit o așa-numită „pată roșie”, în continuă mișcare. Măsurătorile ulterioare au arătat că viteza de rotație a planetei nu corespunde cu viteza petei roșii. Din această cauză formația se deplasează ba într-o parte, ba într-alta pe discul vizibil al astrului. În vederea explicării provenienței petei, s-a emis o serie de păreri, din care, nici una nu poate fi considerată satisfăcătoare.

În ultima vreme radioastronomii au descoperit pe Jupiter și o sursă destul de mare de radiații electromagnetice care, în fiecare zi, timp de câteva minute, transmit niște semnale indescifrabile, apoi se liniștesc. La început, se bănuia că acest izvor de radiații ar fi situat pe pata roșie. Experiențele făcute mai pe urmă au arătat însă că el se află în apropierea unuia dintre poli planetei. Oamenii de știință se străduiesc acum să lămurească adevăratele cauze ale amintitei surse de radiații.

CUM SE NASC MINUNILE

În apropierea localității Recife din Brazilia, s-a întâmplat, de curind, un fenomen puțin obișnuit. Din trunchiul unui copac a început să țîșnească apă.

Crezînd că e vorba de o minune dumnezeiască, numeroși infirmi și paralizici s-au îndreptat spre locul cu pricina, în speranța că, bînd din această apă, se vor însănătoși. Unul din acești infirmi a început chiar să umble. Numai că nu era vorba de nici o minune. Apa nu era deloc miraculoasă, ci obișnuită. Într-adevăr, s-a descoperit că în conducta de canalizare, care trecea pe sub copacul „sfînt” se produsese o spărtură prin care se scurgea apa. Cît privește „infirmul”, acesta era un bolnav închipuit.

ANECDOTE DESPRE OAMENI CELEBRI

Samuel Morse, inventatorul alfabetului pentru telegrafie, a fost și un cunoscut pictor. Odată, el a pictat un tablou intitulat: „Pe patul de suferință”. Arătînd tabloul unui prieten de-al său, medic, l-a întrebat ce părere are.

— Cred că are malarie..., a răspuns doctorul.

Marele pianist Arthur Rubinstein, aflîndu-se în concediu, și-a lipit o barbă falsă și, astfel travestit, a cîntat într-un orașel dornic să cunoască o opinie despre arta sa. neinfluențată de celebritatea numelui său. A doua zi critica a scris: „Pianistul ăsta bărbos nu cîntă rău, dar ar fi interesant de știut ce părere ar avea despre el celebrul Rubinstein, dacă l-ar auzi”.

O mașină complexă

La Fabrica de mașini-unelte și agregate din București a fost realizată, de curind, o nouă mașină de alezat și frezat cu diametrul de 125 mm. Noua mașină, destinată operațiilor de frezat, găurit, alezat, strunjit și filetat, se situează printre cele mai complexe tipuri de mașini-unelte asimilate în România.

Vagoane noi

Constructorii de vagoane de la Uzinele mecanice din Turnu Severin și-au câștigat un binemeritat renume. Pe magistralele de otel ale multor țări din Europa, circulă azi vagoane românești pentru transportul mărfurilor, realizate în țara noastră. De curind, la Turnu Severin a început construcția unui nou tip de vagon acoperit, de două osii, destinat exportului. El este dotat cu instalații de frinare și desfrinare rapidă și este construit din oteluri aliate cu conținut de cupru,

ACTUALITATEA

TEHNICO - ȘTIINȚIFICĂ

corespunzător normelor internaționale de construcție a vagonului.

Vaci cu producție mare de lapte

Cercetătorii de la Institutul de cercetări științifice în domeniul agriculturii din Budapesta au stabilit că, dacă în hrana vacilor — adaugă o anumită cantitate de amoniac, animalele dau mai mult lapte. Oamenii de știință au ajuns la concluzia că, sub influența amoniacului, stomacul animalelor extrage din nutret o cantitate mai mare de albumină. Experiențele au dovedit că fiecare chintal de siloz cu adaos de amoniac dă o producție suplimentară de 10 litri de lapte.

Rinichi artificial portativ

Despre aparatele care înlocuiesc rinichiul, cunoscut sub denumirea de „rinichi artificial”, am mai scris în revista noastră. Un asemenea aparat are o greutate de circa 100—120 kilograme, ceea ce face cu puțință folosirea lui numai în spitalul de specialitate. De curind dr. Esmond din Maryland (S.U.A.) a construit un „rinichi artificial” care nu cîntărește decît 4 kg. Un asemenea aparat poate fi transportat într-o valiză și bolnavul îl poate utiliza acasă, în călătorie, la locul de muncă. Dacă are o criză, el își deschide o arteră (operație simplă pe care o învață în prealabil) și conectează la ea aparatul.

O nouă rasă de porci

La Stațiunea experimentală zootehnică Rușetu din regiunea Galați, lucrările de cercetare urmăresc realizarea la nivel superior a sarcinilor privind dezvoltarea creșterii animalelor.

Stațiunea își concentrează eforturile spre crearea de rase de animale cât mai productive și perfecționarea celor existente adaptate la condițiile din zona de stepă. Înmulțirea și răspîndirea lor în producție.

Astfel, la porcine, prin încrucișarea raselor Marele Alb și Landrace cu Stoici și prin selecție s-a obținut porcul de carne de Rușetu. Caracteristic acestui tip de porc este buna adaptabilitate la condițiile de climă din zona de stepă și păștrarea însușirilor economice de la rasele Marele Alb și Landrace.

Această nouă rasă de porci dă mai mulți purci decît rasele din care provine iar greutatea de 90 de kilograme se realizează la vîrsta de 6 luni.

**Uainia „UNIO”
Satu-Mare**

Str. Uzinei Nr. 35, telefon 1800
**PRODUCE ȘI LIVREAZĂ PE BAZĂ
DE REPARTIȚII URMĂTOARELE :**

- Locomotive de mină diesel și electrice
- Mașini de încărcat pneumatice
- Troliei electrice și pneumatice
- Ventilatoare tubulare
- Transportoare și remorci basculante
- Mașini de uscat cherestea

CITITORI!

PRIMIȚI LA DOMICILIU

Cărțile care vă interesează, adresându-vă în scris Librăriei Centrale.

„CARTEA PRIN POȘTĂ”
Str. Sergent Nuțu Ion Nr. 8—12
Raionul V. I. Lenin — București

Lucrările apărute se livrează imediat, iar cele aflate sub tipar, la câteva zile după apariție.

Important

Secția „Discul prin poștă” din cadrul librăriei vă poate expedia cu promptitudine și discurile solicitate.

Pentru a cunoaște cărțile apărute și în curs de apariție, precum și titlurile discurilor înregistrate de „Electrecord”, librăria vă trimite — GRATUIT — la cerere liste bibliografice, prospecte și cataloage.

CRESCĂTORI DE ANIMALE!

Vă puteți spori veniturile livrând statului porci și tineret bovin pe bază de contract.

Pentru tineretul bovin predat, statul plătește — în raport de greutate și calitate —, de la 7,50 lei per kg. viu pînă la 9,80 lei per kg. viu.

Pentru tineretul bovin predat în perioada 1 ianuarie — 30 aprilie la calitatea I și a II-a se acordă un spor de 0,50 lei per kg. viu, peste prețurile arătate mai sus.

*

Porcii predați la greutatea vie de 90—115 kg. inclusiv se plătesc cu 9 lei per kg., cei predați la greutatea de peste 115 kg viu cu 9,50 lei/kg., iar pentru porcii „de grăsime” în greutate de peste 130 kg. viu se plătește un spor de preț de 1,50 lei/kg. viu, peste prețul de 9,50 lei/kg. viu.

Pentru porcii contractați și predați la greutatea de 90 kg. viu și peste această greutate în perioada 1 martie—30 iunie, se acordă 1 leu/kg. viu peste prețurile de mai sus.

În afara prețurilor arătate, membrii cooperativelor agricole de producție și producătorii cu gospodărie individuală care livrează porci pe bază de contract, pot cumpăra prin unitățile cooperativei de consum la preț de stat, cite 3 kg. porumb pentru fiecare kg. porc viu livrat.

*

La încheierea contractelor de porci și de tineret bovin, producătorii pot primi avansuri fără dobîndă egale cu pînă la 45 la sută din valoarea animalelor contractate.

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

încheie cu membrii cooperativelor
agricole de producție

ASIGURĂRI FACULTATIVE
PAUȘALE,

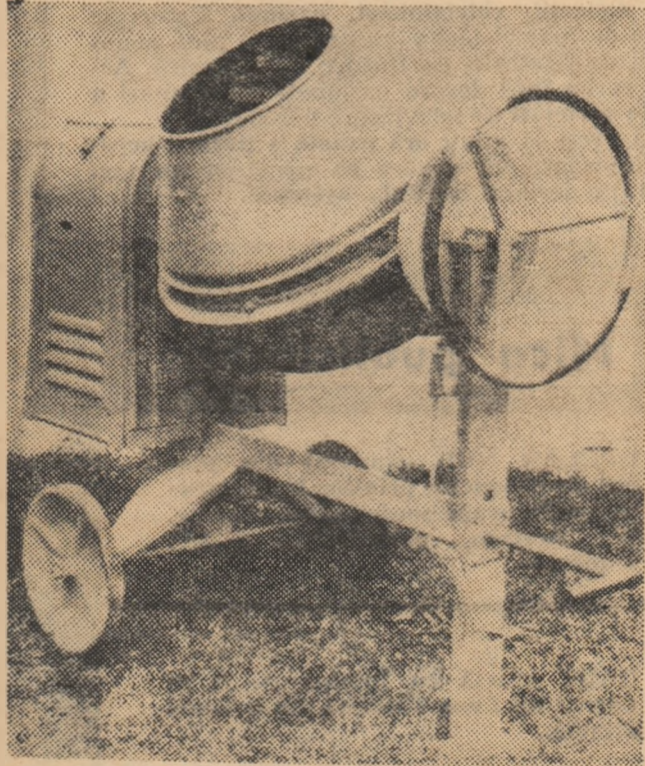
care prezintă numeroase avantaje
Printr-un singur contract de
asigurare și în schimbul plății unei
prime convenabile, se asigură una
din speciile de animale, bunurile
din gospodărie, precum și asigura-
tul pentru cazurile de accidente.

Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, adresați-vă agenților de asigurare, responsabililor cu munca ADAS sau direct inspectoratelor ADAS.

**INDEPENDENȚA
Sibiu**

STR. KARL MARX NR. 33 telefon 15000
**PRODUCE ȘI LIVREAZĂ
fără repartiție**

pe bază de comandă fer-
mă betoniere de 100 litri.

Betoniera este dotată
cu un electromotor de
antrenare monofazic ali-
mentat la rețea de 220
volți și servește la execu-
tarea mortarelor de ci-
ment și beton.

De asemenea, betoniera
se utilizează la ameste-
carea și omogenizarea
materialelor pulverulen-
te, cu granulații mici us-
cate, semiuscate și ume-
de, cu ciclul de omogeni-
zare 10—15 minute.

Prețul este de 2 700 lei
bucata.

Abonați-vă la revista ALBINA

În paginile revistei „Albina”, cititorii găsesc însemnări scriitoricești, poezii, fragmente de romane, povestiri, schițe literare, reportaje și articole despre cooperativile agricole de producție, despre mișcarea artistică de amatori. De asemenea, revista publică cu regularitate o pagină de popularizare a științei, o pagină cu probleme internaționale, precum și o pagină de satiră și umor.

Costul unui abonament anual este de lei 13.

VETA ȘI NA VETA

Intr-o vreme, Veta lui Bucur era o vrednică pasageră a autobuzului de Sibiu. Unii săteni, mai informați, spuneu că și-ar fi luat și abonament. Fapt e că la 2-3 zile autobuzul o lua din Slimnic și o depunea la Sibiu. In aceste deplasări, Veta purta pe braț un coș.

— Te duci la tirg, Veto? — o întrebau sătenii. Te-ai făcut precupeță, ai?

Descoperirea coșul și arăta că toată încărcătura era o găină neagră și dolofană.

— Că doar n-o să mă duc la tirg, să bat atita drum pentru o singură găină! Mai scumpă daraua decit ocaua!

— Și-atunci unde te duci cu orătania?

Veta cam făcea fețe-fețe pînă să răspundă.

— Păi... unde s-o duc? Să-i arăt orașul, să mai învețe și ea. Oul lui Columb a văzut America și găina mea să nu vadă măcar Sibiu!

Altădată fu văzută cu o puică roșcovană.

— Și ăsteia vrei să-i arăți orașul? — o luară vecinii peste picior.

— Ba! Vreau să-i cumpăr un cocoș.

— Roșu?

— De ce tocmai roșu?

— Fiindcă ce ne spui tu seamănă cu povestea cu cocoșu' roșu. Peșemne că tu duci găinile astea plocon la niscăi profesori sau doctori.

— Vezi de treabă omule, că ăștia nu primesc plocoane.

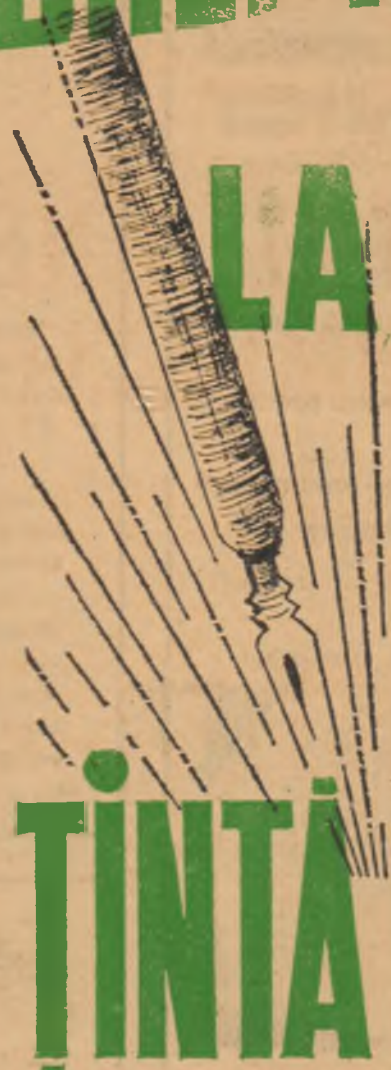
Și ograda Vetei se micșora văzind cu ochii. Toate astea pînă într-o zi, cînd veni la ea poștașul și îi spuse surzind:

— Dacă-mi dai o găină, îți ghicesc ce faci la Sibiu.

— Te pricepi la ghicit?

— Și încă cum! Păi să-ți spun eu trecutul, prezentul și viitorul. Trecutul: găinile tale au ajuns în oala cuiva de la Sibiu. Prezentul: primești carte și îți se așterne cu drum. Uite citația ca martor la tribunalul raional. Viitorul: ghicitoarea care îți-a luat păsări, ouă și bani o să ia și... citiva ani.

DREPT

În raionul SIBIU

La C.A.P. Ocna Sibiului, nu s-au procurat materialele necesare construirii unor saivane.

OAIA: — Ori ne adăpostiiți cit mai grabnic, ori vă luăm puloverele!!!

Programul zilei la televiziune

Ne aflăm cu carul de reportaj la cooperativa „Tehnica Nouă” din Sibiu de unde transmite o suită de emisiuni. Sperăm că emisiunile noastre pot fi vizionate în bune condițiuni, deoarece aparatele dumneavoastră n-au fost duse să fie reparate după tehnica nouă a respectivei cooperative. Precauție pe care unii săteni din raion n-au avut-o.

Ca de obicei programul nostru începe cu **Emisiunea pentru copii** în cadrul căreia vă facem cunoștință cu **Val-Virtej**. Nu e vorba de căpitanul temerarului echipaj ci de stilul de muncă al cooperativei, pe care dacă am fi însă la emisiunea **Sfaturi pentru gospodine** l-am numi rasol. După reparații pe baza acestui stil de muncă, televizorul cooperativei agricole de producție din Racovița s-a întors în comună gata defect.

Gimnastica la domiciliu a fost înlocuită de directorul căminului cultural din satul Șeica Mare cu cea pe șosea. Ce-i drept nu atît din motive de sănătate cit datorită tehnicii amintite a cooperativei. Consultînd **Buletinul circulației rutiere** el s-a îndreptat săptămînal spre locul accidentatului... televizor. De fiecare dată întrebă cînd va începe acesta să funcționeze. Dar — așa cum se întitulează o altă emisiune de-a noastră — sînt întrebări la care s-a răspuns și întrebări la care nu s-a răspuns încă.

Din cea de a doua categorie face parte și data la care obișnuitul căminului cultural din Aciliu își vor recăpăta televizorul. Reparat, bineînțeles. Faptul că respectivul aparat sălășluiește de circa un an în rafturile cooperativei, ne face să presupunem că avem de-aface cu iubitori ai emisiunii **Colecții, colecționari, pasiuni**. Camerele noastre de luat vederi v-au prezentat pînă acum colecții de ilustrate, de fluturi, de ceramică. Astăzi e vorba însă despre pasiunea colecționari a difertie **varietăți** de televizoare nereparate.

Dacă vreți să aflați **ora exactă** a livrării acestor televizoare vă rugăm să urmăriți un nou episod din serialul **Sfintul... așteaptă**.

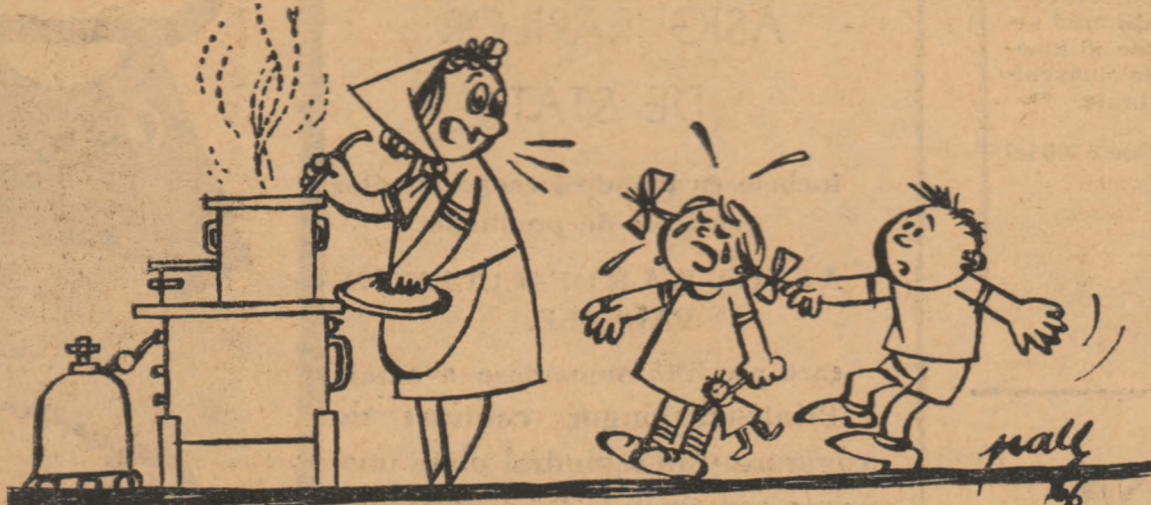
MOTIVARE

Tovarășe profesor,

Subsemnatul Stoia Alexandru elev la școala din Veștem în clasa la care cu onoare sînteți diriginte vă rog să-mi motivați absențele lui tata de la ședințele cu părinții, care nu s-ar fi putut bucura aflînd despre mine că am și note de trecere dar nu la toate materiile, așa că eu am fost de acord cu el ca să-l scutesc de ședință. Eu am mare încredere în părinții mei așa că nu mă supăr că nu vin amîndoi niciodată la școală că așa cum zicea și tata despre noi că: „așa sînt născuți copiii și n-am ce să le fac”, așa zic și eu despre el că așa sînt făcuți părinții mei, nu le plac ședințele și nici nu-i privește situația școlară a copiilor și n-am ce să le fac. De asemenea vă rog să nu-l criticați în vreo ședință cu părinții că m-a învățat să fumez că eu nu de la el știu ci de la frate-miu ăla care l-ați prins în școală anul trecut cu țigara în gură. Și p'ormă nici nu știu ce v-a cășunat pe ăi bătrîni. Nu că umblu cu pira, dar așa fac și alți părinți, ca ai lui Bozdoc dintr-a 7-a și ăsta are note mai bune ca mine că eu am la română 8 din 2 ascultări și el are 12 că l-a mai ascultat și-a treia oară să se îndrepte.

Fiindcă cele ce v-am spus pînă acu v-au lămurit pe deplin că degeaba îl chemați pe tata că tot nu vine la ședințele cu părinții că cînd l-am chemat la prima ședință a spus că e răcit și s-a dus să se încălzească la MAT și a zis că după ce-i trece vine și la a doua ședință a zis că are un picior în ghips și că după ce-i trece vine, vă rog să considerați că prezenta motivare e valabilă și pentru ședința viitoare.

În comuna Racovița la matineul pentru copii se prezintă filme, care depășesc uneori puterea de înțelegere a acestora.

— Ionele! Dacă o mai tragi de codițe te duc la matineu și te pun să dovedești filmul!!!
Desene de T. PALL

Mica publicitate

DECLAR NUL capitolul din planul de producție privitor la construirea unui grajd pentru 100 de capete.
Ion Aleman, președintele C.A.P. Topîrcea.

CAUT ceartă cu luminarea. A se adresa lui Luca Tărchiță din comuna Slimnic.

Pagină redactată de Andrei CROITORU și Vladimir PANĂ